

TER BEVORDERING VAN BIJBELKENNIS

BOVENSTAANDE FOTO DOET ONS VIER Oostersche vrouwen zien, die met haar volle kruiken van de bron terugkeeren naar haar woning. — Onwillekeurig denken we aan Rebekka, aan Rachel.

Dat deze vier kruiken alle gevuld zijn, kunnen wij afleiden uit den stand, waarin ze op het hoofd geplaatst zijn. Lege kruiken worden plat op het hoofd gedragen, volle zet men steeds rechtop; dat zou ook moeilijk anders kunnen.

Zulk een gevulde kruik is een heele vracht; ze weegt verscheidene kilo's. En toch loopen de vrouwen er niet zelden uren aaneen mee op het hoofd, door de brandende zon. Om het dragen een weinig te vergemakkelijken, hebben zij wel eens een klein rond kussentje op het hoofd gelegd, waarop de kruik dan wordt geplaatst. De eerste en de derde vrouw van links schijnen zulk een kussentje te gebruiken.

Vasthouden is zelden noodig. Soms ziet men kruiken met drie ooren. Bij het dragen wordt de kruik dan zóó geplaatst, dat één der ooren naar voren uitsteekt; daaraan houdt men haar dan nog wel eens vast. De hier afgebeelde draagsters schijnen echter zóó geroutineerd, dat zij aan een dergelijken steun geen behoefte hebben.

Is de afstand tusschen de woning en de bron al te ver, dan worden de kruiken soms door kleine zwarte ezels gedragen. Thuis gekomen, stort de vrouw het water over in de „watervaten”, die in elke woning gevonden worden. Het zijn aardse vaten van aanzienlijke grootte; die op de bruiloft te Kana konden 80 à 120 L. bevatten.

De vorm ervan is verschillend. Soms hebben ze een platten bodem, en dan plaatst men ze op den grond. Ook is de onderzijde wel puntig; in dit geval worden ze op een houten rek gezet, waarin men gaten geboord heeft; de punten steken daar dan door.

Het gebeurt ook wel, dat men de vaten in den grond ingraaft; het water blijft dan koel en men heeft geen last van breken. De bovenzijde wordt met een steen bedekt.

Het water, dat dienen moet om den dorst te lesschen, giet men over in een kruik met één tuit. Bij het drinken houdt men die tuit niet in den mond, maar op eenigen afstand er boven; het water loopt er dan met een straaltje in. Verschillende personen kunnen zoo den inhoud der kruik benutten. 's Nachts heeft de Oosterling zulk een kruik steeds binnen zijn bereik, om er op elk gewenscht oogenblik gebruik van te kunnen maken. Dat ook dan de tuit steeds van den mond gehouden wordt, zou ik niet durven beweren! I. SNOEK

PRIJSRAADSEL No. 1

DRIE VRAGEN

A. Vorrst Aberdeenn leendé een nauww been.

De lezer breke bovenstaanden onzin af en bouwe van het puin woorden met gezonden zin, die een paar dingen noemen, welke we over enkele maanden waarschijnlijk kunnen verwachten.

B. Op een oud gebouw staat te lezen:

IN ZWAREN TIJD WERD DIT GESTICHT GESTICHT

Wie van de lezers meldt ons, in welk jaar dat gesticht gesticht is?

C. Iemand schreef op zijn huis:

ZEG WANDELAAR, GEEF EENS LICHT.
WANNEER IS DIT HUIS GESTICHT?

Wie van de lezers wil 's mans vraag beantwoorden?

We geven hierbij drie vragen, waaraan onze lezers en lezeressen hun krachten kunnen besteden. Bij **B** en **C** houde men in gedachte, dat in dergelijke opschriften de letters cijferwaarde hebben. Indien men niet alle drie de vragen kan beantwoorden, zende men toch in, wat men wél gevonden heeft, al is het ook slechts één antwoord. We loven een groot aantal prijzen uit, welke we verdeelen in drie rubrieken en die zullen toegekend worden aan hen, die alle antwoorden goed hebben; die twee en die één vraag op de juiste wijze beantwoordden. Voorts wordt een extraprijs beschikbaar gesteld voor die inzending, welke op de meest origineele of meest artistieke wijze is uitgevoerd.

De prijzen bestaan uit:

Vershillende Kunstvoorwerpen

o.a. Dames-horloge, Heeren-horloge, keurige Schilderij, Kunstplaten in lijst, Rook-stel, Damestaschjes, enz. enz. Als extra-prijs: een fraaie Klok.

Antwoorden moeten vóór 15 November a.s. in het bezit zijn van de Redactie van Timotheüs, Dunne Bierkade 17, Den Haag. Op de adreszijde van de enveloppe schrijve men: *Prijsraadse 1, Timotheüs.*

ZETFOUTEN

Op ondergeteekende brieven kan de Redactie niet antwoorden.

't Zullen wel ongeteekende brieven moeten zijn. Want stel u voor, dat een Redactie op ondergeteekende brieven niet zou willen antwoorden!!

Een tweetal niet-Vlaamsch gezinde Gentsche spekslagers, vader en zoon, door het dolle heen Fransch-gezind, schilderden op het spiegelraam van hun winkel

X ET FILS

COCHONS DES ARDENNES.

In 't Nederlandsch: X en Zoon Varkens uit de Ardennen. Een Vlaamsch spotblad vermeldt dit met de bijvoeging: *Welk een zelfkennis!*

De fout is hier, dat achter „X et fils” een teeken is weggelaten, of geen nadere bijvoeging werd gegeven.

A. V. HAGHE